

Kræfter, som Thinget raader over; thi dert har det ærede Medlem Ret, at Sagen gjør Krav paa en ganske særegen Indsigt. Vi have jo hørt, at min høitærede Nabo, den udmærkede og indsigtfulde Jurist, vilde tage sin Fornuft fangen under en høiere Vitidom, og vi have jo ogsaa hørt, at den høitærede Minister har troet at maatte tage sin Fornuft fangen under Generalauditeuren. Sagen har ganske vist Krav paa, at vi gjensidigt veilede og understøtte hinanden, hvilket jo bedst kan skee gennem et Udvalg. — Jeg skal derfor slet ikke indlade mig paa nogen som helst Videre Forhandling af Sagen, men kun rette et ganske enkelt Spørgsmaal til den høitærede Minister. Lovudkastet bærer tilstrækkeligt Vidne om, at man har stræbt at bringe Bestemmelserne i Overensstemmelse med den almindelige Straffelov. Det i 1850 Landsthinget forelagte Udcast indeholdt imidlertid et heelt Capitel, der ganske er udgaaet af det nærværende Udcast, og det et Capitel, som forekommer mig at maatte have en ganske særegen Interesse for Militaire, nemlig Capitlet om Dueller. Lovforslaget gaaer jo ved alle de øvrige Materier, som det behandler, i en overordentlig stor Detail, hvorimod den Bestemmelse, der findes om Duel, er meget kortfattet, medens det maaskee netop er et Omraade, af hvilket det kunde være rigtigt at have en meget udførlig Behandling. Det undrer mig, at dette Capitel er udgaaet, og jeg skal derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Minister, om Anledningen og Grunden dertil maatte være den, at den almindelige borgerlige Straffelovs Bestemmelser i saa Henseende ere befundne, saa henstigtsmæssige, at de uden mindste Forandring maatte kunne gjøres gjældende ogsaa overfor Militaire. Hvis dette er Grunden, vilde jeg føle mig meget tilfredsstillet.

Krigsministeren: Det forekommer mig at være ganske naturligt, efterat den almindelige borgerlige Straffelov, hvori der findes et Capitel, som alene handler om Dueller, er udkommen, at saa det Capitel, som derom fandtes i Udcastet af 1850, er udgaaet. Jeg troer ikke, at man her i Rigsdagen ret vilde kunne gaae ind paa, at der fastsættes Bestem-

møller om Dueller for Militaire, forskjellige fra dem, der gjælde for Statens Borgere i det Hele. (Brødt: Meget vel!) — Naar det ærede Medlem ved samme Lethed bebrejdede mig, at ogsaa Ministeren havde taget sin Fornuft fangen ved at flyde sig ind under Generalauditeuren, saa vil jeg ikke sige, at jeg har været nødsaget til at tage min Fornuft fangen; men jeg troede, at det vilde være urigtigt fra min Side som 3ffe Jurist, at gaae ind paa en Discussion af saadanne Bestemmelser, der kunne være mange forskjellige Fortolkninger undergivne, og som kun med fuld Sikkerhed kunne gives af virkelig Lovkyndige. — Der er af det ærede Medlem fra Ribe (Rjøv) rettet Anker imod Lovforslaget, som jeg troer ikke ere fuldt begrundede. Jeg troer ikke, at der er den Uheldighed tilstede, som han forudsatte i Henseende til, hvilke Personer Lovene omfatter; Bestemmelserne i §§ 1 og 4 troer jeg ere temmelig tydelige. Og forsaavidt det ærede Medlem etterede nogle andre Paragrapher, troer jeg, at naar der er Tilfælde, i hvilke det følger ligefrem af Forholdets Natur, at den civile Befolkning maa komme ind under Krigslovene, saa er det sudkommen rigtigt, at der i Krigslovene findes disse Bestemmelser. Jeg skal saaledes f. Ex. anføre Beletringstilstand. Man kan ikke tænke sig en Fæstning belejret, Sjenden liggende udenfor, og Besætningen ventende hver Dag det afgjørende Angreb, og at saa samtidigt dermed den civile Befolkning kunde være stillet som i den dybeste Fred. Det er utænkeligt, at Borgerne der kunde undrages den strengere Ret, der følger af Beletringstilstanden. Det er jo overhovedet meget prisværdigt at tage Hensyn til Befolkningens No og Sikkerhed under en Krig, men man er ogsaa forpligtet til at tage Hensyn til Forsvarsvæsenets Sikkerhed. Man kan dog ikke udsætte de Mange, der til enhver Tid af Dagen skulle være rede til at offere deres Liv og Blod for Fædrelandet, for den Fare, som kan beredes dem fra Udefindedes, fra usle Individens Side. Saadanne Personer maae være undergivne Krigslovens Strænghed; det er nødvendigt, at den rammer dem hurtigt og håardt.